

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 16. Quid agendum est, si fortè ægrotus decedat omnibus unctionibus
nondum perfectis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo huiusmodi paria membra perunxerit. Debet autem semper incipere unctio per oculum dextrum, & per alia membra dextra quando duplicia sunt.

Quaest. 13. Quid agendum est, cum aegrotus caret aliquo ex membris in quibus unctio fieri debet?

Resp. In hoc casu, unctio fieri debet in parte corporis ei membro proximiori, eadem verba formae proferendo. Verbi gratia, si aegrotus manum unam tantum habeat, unctio fieri debet in pugno vicino. *Mutilati*, inquit, sanctus Thomas, *inungi debent quanto propinquius esse potest ad partes illas in quibus unctio fieri debuerat: quia quamvis non habeant membra, habent tamen potentias animae, qua illis membris debentur, saltem in radice: Et interius peccare possunt per ea, quae ad partes illas pertinent, quamvis non exterius.* Verbi gratia, qui sine manibus natus foret, velle potest furari & sic de aliis.

Quaest. 14. Manus debent-ne exterius, an interius inungi?

Resp. Manus verò ait Rituale Romanum, *qua reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur;* Et ratio est, quia scilicet in Ordinatione manus interior Presbyteri ei fuit uncta & consecrata.

Quaest. 15. Unctio pedum, debet-ne fieri in plantâ, aut superius?

Resp. Videtur quod hæc unctio fieri debeat in plantâ pedum, quia hac præcipuè parte utimur ad ambulandum.

Quaest. 16. Quid agendum est, si fortè aegrotus decedat omnibus unctionibus nondum perfectis?

Resp. Ex eodem Rituali Romano: Si verò

S. Tho. in 4.
sent. dist. 23.
quaest. 2. art.
3. quaest. 3.
in corp.

De Sacram. Extr. Vnct. Cap. II. 225
dum inungitur infirmus, decedat, Presbyter
ultra non procedat, & prädictas orationes
omittat; quod si dubitet an vivat adhuc, un-
ctionem prosequatur sub conditione, pronun-
ciando formam dicens: *Si vivis, per istam*
sanctam Vnctionem, &c.

C A P U T II.

De Ministro hujus Sacramenti, & de
eis quibus conferri debet.

Quaest. 1. **Q**UISNAM est Minister hu-
jus Sacramenti?

Resp. Solus Sacerdos, juxta hæc Divi Ja-
cobi verba, *Inducat Presbyteros Ecclesia*; nec
alteri à Sacerdote, etiam in articulo necessi-
tatis, competit hoc Sacramentum ministrare,
ut definitum est in Concilio Tridentino, his
verbis. *Si quis dixerit proprium Extrema-*
Vnctionis Ministrum, non esse solum Sacer-
dotem: Anathema sit.

Concil. Tri-
dent. sess. 14.
De Extrem.
Unct. Can. 4.

Quaest. 2. Potest-ne omnis Sacerdos licitè
ministrare hoc Sacramentum?

Resp. Solus proprius Sacerdos est verus, &
ordinarius Minister hujus Sacramenti, ut ait
sanctus Carolus. *Nec verò, inquit, tamen*
cuius id ex sacris Decretis administrare licet:
sed proprio Parocho qui jurisdictionem habeat,
aut alteri, cui ille superiorve ministrandi Sa-
cramenti facultatem ex causa dederit.

S. Carol. Act.
p. 4. In-
struc. Ex-
trem. Unct.

Et Concilium Mediolanense quintum ait,
Si porro is impeditus, aut aliàs in mora est;
mortisque periculum instat, tunc Sacerdos
alius ministret licitè.

Titul. Quæ
pertinent ad
Sacram. Ex-
trem. Vnct.

Et in Clementinis, *De Privilegiis & excessi-*
bus privilegiorum, Capite Religiosi, sic